

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2021-12-10
Besvaras senast
2021-12-27

Till klimat- och miljöminister Annika Strandhäll (S)

2021/22:559 Implementeringen av lagstiftningen för vattenkraft och vattenmiljö

Vattenmiljö och förbättring av svenskt vatten är en oerhört viktig fråga ur såväl miljösynpunkt och för bevarandet av biologisk mångfald som säkerställande av liv och hälsa. Det är viktigt att säkra god dricks- och grundvattenkvalitet till medborgare. Vattenresurserna är också viktiga för många verksamheter och för att få vårt samhälle att fungera.

I samband med energiöverenskommelsen enades därför C, M, KD, S och MP om en ny lagstiftning kring vattenkraft och vattenmiljö. Tillämpningen av denna från myndighetshåll har dock lämnat mycket att önska och är inte i linje med de principer som lagstiftarna avsåg. Vattenmyndigheternas förslag till åtgärdsprogram som lagts fram har fått svidande kritik.

HaV – expertmyndigheten på området – säger att vägledningarna inte följts och att det borde ges uppdrag till vattenförvaltning kring klassningar av KMV (kraftigt modifierade vatten) och mindre stränga krav för att inte slå ut ett stort antal verksamheter. Man understryker samtidigt att sådana undantag och mindre stränga krav ju inte innebär att inga åtgärder införs, enbart att det blir mer proportionerligt i förhållande till miljönyttan och relevant för den enskilda verksamheten.

Jordbruksverket ser behovet av att genomföra en klassning av kraftigt modifierade vatten, det vill säga vatten som är fysiskt förändrade, fördjupade och rätade för att möjliggöra odling. Hälften av Sveriges åkermark är beroende av markavvattningsanläggningar för att kunna brukas. Hur många av dessa som ingår i vattenförekomster finns det inga säkra uppgifter om, men det bör röra sig om betydande arealer. 5 000 och 12 000 hektar, säger modeller. Det är betydande arealer som skulle tas ur bruk. Hur det går ihop med målen om ökad produktion i livsmedelsstrategin och regeringens önskemål om minskade utsläpp från konsumtionen finns inga svar på.

Riksantikvarieämbetet säger att vattenmyndigheternas förslag är det största hotet mot kulturmiljön vi sett på mycket länge. Regeringen borde inte vara beredd att låta de här kulturhistoriska lämningarna gå om intet.

Min fråga till klimat- och miljöminister Annika Strandhäll blir därför:

Hur kommer ministern och regeringen att agera för att lagstiftningen och dess intentioner ska få genomslag i den verkliga myndighetsutövningen?

.....

Rickard Nordin (C)

Överlämnas enligt uppdrag

Gergö Kisch